CZĘŚĆ LIII — № 14. ROK 27 — (1856.)

TYGODNIK
PETERSBURSKI.
GAZETA URZĘDOWA
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we WTORKI i PIĄTKI. Preumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtu, nadto we wszystkich Pocztowych urzędach w Cesarstwie i Krolestwie.

Cena ROCZNA w Rossyi z pocztą a w Stolicy, z noszeniem do mieszkań, 15 rubli; POŁROCZNA 8 rubli srebrem.

WTOREK, 21 Lutego. / 4 Marca.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PETERSBURG, 20 Lutego. / 3 Marca.

Przez Rozkaz dzienny Cesarski w Wydziale Wojskowości, z dnia 17 Lutego, Pułkownik Sztabu Jeneralnego *Zaboryński*, mianowany Pełniącym obowiązki Naczelnika Sztabu przy Jeneral-Gubernatorze Wschodniej Syberyi, w Wydziale tak lądowym jako i morskim.

—

Reskrypt Cesarski,

na imię pełniącego obowiązki Wojennego Gubernatora miasta Rewla i Dowodzącego wojskami, w Estlandyi rozmieszczonemi, Jeneral-adjutanta Grabbe.

Pawle, synu Krzysztofa. Błogiej pamięci Rodzic Mój, poleciwszy wam dowodztwo nad wojskami, przeznaczonemi do obrony Estlandyi, i poddawszy kraj ten waszemu zwierzchnictwu, był w pełnej nadziei, że w tym nowym zawodzie, udowodnicie wasze doświadczenie i trafność w rozporządzeniach.

Rozpatrzywszy teraz przedstawione przez was zdanie sprawy o czynnościach waszych w roku 1855, z osobliwą przyjemnością przekonałem się, żeście ziścili położone w was zaufanie. Obok troskliwości waszej o dobry byt dowodzonych przez was wojsk i przy zachowaniu ścisłej w wydatkach oszczędności, przedsięwzięliście zarazem skuteczne środki ku zabezpieczeniu poufanego wam kraju od zamachów nieprzyjacielskich. Za tyle pożyteczne trudy wasze, Mnie nader miło wynurzyć wam Moją szczerą wdzięczność i doskonałe zadowolenie.

Pozostaję ku wam na zawsze przychylnym.

Na oryginale własną J. C. Mości ręką podpisano:

ALEXANDER.

S.-Petersburg, 25 Stycznia 1856 roku.

—

Przez Ukaz Cesarski do Rządzącego Senatu, z dnia 4 Lutego, Pastor Ewangelicko-Luterskiego Kościoła, Doktor Teologii *Uhlmann* mianowany Vice-prezydentem Duchownym, Ewangelicko-Luterskiego Konsystorza Jeneralnego.

— P. Minister Oświecenia, 26 Stycznia b. r. oznajmił P. Ministrowi Sprawiedliwości, że N. Cesarz Jmć, Najwyżej raczył rozkazać, iżby, do czasu mianowania udzielnego Kuratora Kijowskiego Okręgu naukowego, P. Kijowski Wojenny, Podolski i Wołyński Jeneral-Gubernator, Jeneral-adjutant Xiążę *Wasilczykow*, zarządzał okręgiem na dotychczasowej zasadzie.

— P. Minister Skarbu doniosł Rządzącemu Senatowi, że po doniesieniu N. Cesarzowi Jmci o zaofiarowaniu przez Szambelana, Radzcę Stanu *Jakowlewa*, 100,000 pudów żelaza surowcu z Wierch-isietskich jego fryszerek, na nadzwyczajne potrzeby Armii i Flotty, N. Pan, w dniu 27 Stycznia Najłaskawiej rozkazał przyjąć takową ofiarę i oświadczyć Panu Jakowlew wdzięczność Monarszą.

—

Zdanie Rady Państwa, Najwyżej zatwierdzone 21 Listopada 1855 roku.

(Dokończenie.)

10.) *W zamian za artykuł 2297.* W wezwaniu, obwieszczaném przez gazety, mają być oznaczane: a.) bujnym drukiem nazwisko wzywanej osoby; b.) zwyczajnym drukiem imię, imię ojca, ranga lub stan wzywanej osoby i imię, imię ojca, nazwisko, ranga lub stan powoda; c.) w skróconej treści: przedmiot sprawy i miejsce, dokąd się powołuje, i d.) jeżeli pozwanemu był posłany pozew, to kiedy i dokąd mianowicie, ze wskazaniem w każdym razie artykułów prawa, któremi przepisany jest termin złożenia odpowiedzi i skutki niewypełnienia tego obowiązku. 11.) *W zamian za artykuł 2298 i 2299.* Pozwany powinien w swoich objaśnieniach oznaczyć, gdzie zamierza mieć zamieszkanie na czas trwania sprawy, z dokładném wskazaniem tego miejsca, na zasadzie prawidła powyżej w punkcie 1 przepisanego. W ra-

zie zmiany miejsca zamieszkania, bez zawiadomienia o tém sądu, również w takim razie, jeżeli pozwany wcale nie oznaczy miejsca swego zamieszkania, wszystkie nowe wezwania i pozwy mają być mu przesyłane do dawnego miejsca jego zamieszkania i uważane za rzeczywiście przez niego odebrane. Dla złożenia przez pozwanych odpowiedzi na prośby stron powodowych przepisują się następujące termina: a.) *Dwu-miesięczny*, kiedy pozwany powołuje się do sądu przez pozew, obwieszczenie wydrukowane w gazetach i wystawione w Izbie sądowej; ten termin liczy się od dnia wręczenia pozwu, z dodaniem doń czasu, potrzebnego na przebycie odległości (поверстный срокъ). To prawidło stosuje się też do przypadków, kiedy pozwany, bawiący za granicą, zostawi w Rossyi pełnomocnika, którego miejsce zamieszkania lub pobytu, oznaczone było w prośbie powoda. b.) *Trzy-miesięczny*, kiedy powod, w sprawie o majątek nieruchomy, wskazał tylko miejsce gdzie położony jest majątek sporny i kiedy, pod niebytność pozwanego, pozew wręczony został temu, kto na jego miejscu zawiaduje tym majątkiem; ten termin policza się od dnia przesłania pozwu do wskazanego przez powoda spornego majątku, w którym pozwany nie znajdował się, z dodaniem czasu potrzebnego na przebycie odległości do tego miejsca od sądu. c.) *Cztero-miesięczny*, kiedy obecne zamieszkanie pozwanego, nie było dokładnie przez powoda w prośbie oznaczone i wezwanie uczynione zostało tylko przez gazety i wystawione w sądzie obwieszczenie; ten termin policza się od dnia ostatniej publikacyi w najpoźniejszych numerach gazet. d.) *Sześcio-miesięczny*, kiedy pozwany znajduje się zagranicą w obrębach Europy i miejsce pobytu jego wskazane zostało przez powoda, choćby tylko przez wymienienie kraju, w którym się znajduje; termin w takim razie policza się od dnia wręczenia pozwanemu pozwu przez pośrednictwo Ministerstwa Spraw Zagranicznych. e.) *Roczny*, kiedy pozwany znajduje się zagranicą, w obrębach Europy, ale niewiadomo w jakim mianowicie kraju; ten termin liczy się od dnia ostatniej publikacyi w gazetach. e.) *Półtora-roczny*, kiedy pozwany znajduje się w krajach cudzoziemskich po-za obrębem Europy, albo w kolonijach Rossyjskich Ameryki Północnej; w takim razie termin liczy się od dnia wręczenia pozwu pozwanemu, albo od dnia ostatniej publikacyi w gazetach, na tej samej zasadzie, jak wyżej przepisano pod literami *e* i *d*. f.) Kiedy pozwany, którego miejsce zamieszkania lub pobytu było przez powoda dokładnie w prośbie oznaczone, po podaniu prośby do sądu, zmienił miejsce zamieszkania, nie dawszy znać ani Policyi, ani właścicielowi domu dokąd się wydalił, albo mylną o tém dał wiadomość, wtedy, na złożenie przez niego odpowiedzi, udziela się termin *trzy-miesięczny*, licząc od dnia ostatniej publikacyi w gazetach, ale bez dodatku czasu, potrzebnego na przebycie odległości. 12.) *W zamian za artykuł 2292 i Uwagę.* W razie niezłożenia odpowiedzi w powyżej przepisanych terminach, bez dostatecznych prawnych ku temu przeszkod, sprawa ma być rozsądzona na mocy zawierających się w niej dowodów. Uwaga. Postanowiony takim sposobem niestanny (zaoczny) wyrok objawiony będzie przepisanym porządkiem tym z prawujących się stron, które są obecne, a w razie nie stawienia się ich w terminie dla wysłuchania wyroku naznaczonym, albo niewiadomości o miejscu gdzie się znajdują, obwieszcza się przez gazety. Termin przyniesienia nań skargi użycza się taki sam, jaki postanowiony jest w ogólności, na zaskarżenie wyroków w sprawach processowych. 13.) *Ze zmianą w artykule 2299.* Jeżeli pozwany, lub jego pełnomocnik stawi się w sądzie dla odebrania papierów, które miały mu być przesłane, wtedy, jeżeli takowe nie były jeszcze wyprawione, będą mu wydane wraz z pozwem, przy wzięciu od niego kwitu na drugim exemplarzu pozwu, porządkiem przepisanym wyżej w punkcie 8; jeżeli zaś papiery zostały mu już przesłane, Sąd objawi mu dokąd i kiedy mianowicie były wyprawione. 14.) *W uzupełnieniu artykułu 2303.* Na złożenie przez Powoda objaśnienia naznacza się jeden miesiąc od dnia udzielenia mu odpowiedzi, z dodatkiem czasu potrzebnego na przebycie odległości. Takiż miesięczny, z dodatkiem czasu na odległość, termin, naznacza się dla pozwanego, na złożenie przez niego repliki na dowody i zarzuty strony powodowej. Porządek udzielenia Powodowi odpowiedzi na jego prośbę jest ten sam, jaki wyżej przepisany w punktach 5, 6, 7 i 8 we względzie udzielenia pozwanemu kopii prośby powoda. 5.) *Uwaga do artykułu 2448.* Przy wezwaniu prawujących się przez Policyją mają być zachowane prawidła, przepisane powyżej w punktach 6, 7 i 8. Taż Uwaga stosuje się też do artykułów 2478, 2534, 2546 i 2572 i 16.) *W uzupełnieniu Uwagi do artykułu 493, Instytucyi Rządzącego Senatu.* (Układu Praw Tom 1) a) Przy S.-Petersburskiej drukarni Rządzącego Senatu ma być wydawany alfabetyczny skazownik osób, powołujących się do sądu przez S.Petersburskie i Moskiewskie Senatskie Ogłoszenia (Сенатскія Объявленія); b) Skazownik alfabetyczny układany będzie z obwieszczeń, drukujących się w S.-Petersburgskich i Moskiewskich Ogłoszeniach Senatu i wychodzi raz w miesiąc; c) W Skazowniku alfabetycznym oznacza się: a) bujnym drukiem nazwisko powołującego się w pierwszym przypadku; b) w skroceniu imię, imię ojca, ranga i stan tak powoda, jako i pozwanego, oraz przedmiot sprawy i dokąd ostatni jest powołany; c) Przytoczenie numeru Ogłoszeń Senatu, i ustępu, oznaczając Ogłoszenia S.-Petersburskie literą C a Moskiewskie, literą M. Takim sposobem obwieszczenie w Skazowniku ma się zamieszczać w formie następującej: Adamow, Mik. s. Jana, Radz. Honor. na powodztwo kupca Iwanowa, Piotra s. Piot. o dom; do Ługs. sądu pow. S.-Petersb. gub. C. № 66, ustęp 2516. M. № 28 ust. 1370 i d.) Cena Skazownika, ile możności najmierniejsza, wyznaczona będzie przez Ministerstwo Sprawiedliwości. *(Ukaz z Ogól. Zgrom. Senatu z dnia 27 Stycznia.)*

NOWINY Z KRYMU.

Pełnomocnicy Mocarstw wojujących w Paryżu uchwalili, iż Głównodowodzący naszych i nieprzyjacielskich wojsk mają

zawrzeć rozejm, który ukończy się 19 (31) Marca, jeżeli przed upływem tego terminu nie zostanie za wspólną zgodą, ponowiony. To zawieszenie broni nie będzie mieć wpływu na blokadę naszych wybrzeży, która już jest, lub jeszcze ma być urządzoną, ale dowodzący morskiemi siłami odbiorą rozkazy, iżby, w ciągu rozejmu, nie przedsiębrali żadnych nieprzyjacielskich działań przeciw naszym nadbrzeżnym posiadłościom.

Teraz Jenerał-adjutant *Lüders*, przez telegraf donosi, że na zasadzie pomienionego postanowienia, umocowani obu stron wojujących w Krymie, mieli spotkanie po nad rzeką Czornaja, przy Kamiennym moście, i umowili się o powstrzymanie działań wojennych, o czém wydane już zostały w naszej i nieprzyjacielskiej armii, należyte rozkazy.

(Ruski Inwalid.

---

3 bież. Lutego, po długiej i dolegliwej słabości, rozstała się z tym światem, w gubernii Grodzieńskiej, powiecie Słonimskim, w dożywotnim majątku swoim Lwowszczyznie, mając wieku lat 86 przeszło, Krystyna *Przecławska*, z domu *Ginett*, wdowa, od roku 1814, po Antonim Przecławskim, niegdyś Podkomorzym powiatu Słonimskiego.

O CHOLERZE.

W *Petersburgu*, po 15 Lutego pozostało chorych 49 — w ciągu doby zachorow. 2 — wyzdr. 8 — umarło 2 — po 16 Lutego pozostało chorych 41.

W ciągu doby zachor. 5 — wyzdr. 0 — umarło 3 — po 17 Lutego pozostało chorych 43.

W ciągu doby zachor. 5 — wyzdr. 0 — umarło 2 — po 18 Lutego pozostało chorych 46.

W ciągu doby zachor. 2 — wyzdr. 0 — umarło 1 — po 19 Lutego pozostało chorych 47.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Rozkazy do Zarządu Cywilnego Królestwa Polskiego.

Przez Najwyższe Rozkazy J. C. Mości, wydane do Zarządu Cywilnego.

w S.-Petersburgu, dnia 22 Grudnia 1855 roku.

Przyjęty do służby, z dymissyonowanych: Sekretarz Kollegijalny Żelin, do biura Kaliskiego Naczelnika Wojennego na Tłómacza i Referenta.

Dnia 25 Grudnia 1855 roku.

Mianowany, Młodszy Pomocnik Kommisyi Przygotowawczej do rewizyi i ułożenia praw Królestwa Polskiego, Radzca Kollegialny Ordyłowski, pełniącym obowiązki Starszego Pomocnika tejże Kommisyi, od 15 Grudnia 1855 roku.

Uwolniony od służby, na własne żądanie: Sekretarz 2 klassy w Kommisyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, Radzca Honorowy Tyszyński, z wynagrodzeniem rangą Assesora Kollegijalnego i z mundurem do urzędu przywiązanym.

— Przez Najwyższe Rozkazy za wysługę lat: z Sekretarzy Kollegijalnych na Radzców Honorowych: Naczelnik Urzędu Pocztowego Gubernijalnego w Radomiu Kazimierz Rybczyński, ze starszeństwem od dnia 28 Marca (9 Kwietnia) 1847; Sekretarz Pocztamtu Warszawskiego Jan Goszczyński, Sekretarz Urzędu Pocztowego Pogranicznego w Kaliszu Michał Cieszkowski.

Z Sekretarzy Gubernijalnych na Sekretarzy Kollegijalnych: Sekretarz Kancellaryi Zarządu Okręgu Pocztowego Władysław Łaźniewski; Sekretarz Urzędu Pocztowego Gubernijalnego w Lublinie, Mikołaj Krajewicz; Naczelnik Urzędu Pocztowego Pogranicznego w Michałowicach Roman Sendler; ostatnich pięciu ze starszeństwem od dnia 18 (30) Maja 1854 roku.

Uwolnieni od służby na własne żądanie: Naczelnik Urzędu Pocztowego w Siedlcach, Radzca Dworu Józef Nurzyński, od dnia 16 (28) Kwietnia 1855 roku z mundurem do urzędu przywiązanym; — Pomocnik Zawiadującego Pocztamtem Warszawskim Radzca Honorowy Stanisław Dylczyński, od dnia 16 (28) Maja 1855 roku z mundurem i rangą Assesora Kollegijalnego.—Dla słabości zdrowia: Sekretarz Urzędu Pocztowego Pogranicznego w Częstochowie, Sekretarz Kollegijalny Antoni Machnicki od 1 (13) Lutego 1855 roku, z mundurem do urzędu przywiązanym.

Dnia 13 (25) Stycznia 1856 roku.

Przez postanowienia Zarządzającego Służbą Cywilną.

W Kancellaryi Przybocznej Namiestnika, mianowani: Starszy Pomocnik Naczelnika Wydziału Pasportowego, Radzca Dworu Pohl, kierującym tymże Wydziałem; Tłomacz Wydziału Wojskowego, Radzca Honorowy Złotaszewski, Starszym Pomocnikiem Naczelnika Wydziału; Młodszy Pomocnik Naczelnika Wydziału, Radzca Honorowy Swierczewski, pełniącym obowiązki Starszego Pomocnika Naczelnika Wydziału Pasportowego: Assesor Kollegijalny Sokołowski, Starszym Pomocnikiem Naczelnika tegoż Wydziału, i Radzca Honorowy Otlewski, Tłomaczem Wydziału Wojskowego; Młodszy Pomocnik Naczelnika Wydziału, Radzca Honorowy Sieklucki, Tłomaczem Wydziału Pasportowego; pełniący obowiązki Dziennikarza Wydziału 2, Sekretarz Kollegijalny Castellaz; Urzędnicy Kancellaryi Radzcy Honorowi: Jankowski i Dembiński, pełn. obow. Młodszych Pomocników Naczelników Wydziału.

—

Warszawa, 2 (14) Lutego. Rada Administracyjna Królestwa, postanowiła, że Tymieniecki Edward, który w roku 1848 zbiegłszy za granicę, tamże przyjął czynny udział w powstaniu Poznańskim; Grabiański Alexander, który w roku 1848 po przeznaczeniu go do wojska, zdołał zbiedz z pod dozoru, a nadto jest obwinionym o należenie do liczby spiskowych politycznych; Marcin Garczyński, który w roku 1836 wyjechawszy z ojcem do Xięztwa Poznańskiego, przyłączył się następnie do Polskiej emigracyi; uznani są za wygnańców i ulegają karze konfiskaty majątku, bądź już zasekwestrowanego, bądź następnie jeszcze wykryć się mogącego, a to wedle prawideł Postanowieniem z dnia 2 (14) Kwietnia 1835 roku wskazanych.

Warszawa, 3 (15) Lutego. N. Król Pruski, mianować raczył Cesarsko-Rossyjskiego Podpułkownika Witkowskiego w Warszawie, Kawalerem Orderu Orła Czerwonego 3 klassy; a Radzcę Dworu Juliusza Hignet, i Sekretarza Kollegijalnego Wsiewołożskiego, Kawalerami tegoż Orderu 4 klassy.

Warszawa, 5 (17) Lutego. W dniu dzisiejszym o godzinie 10 rano, JO. Głównodowodzący Armijami Zachodnią i Srednią, Namiestnik J. C. Mości w Królestwie Polskiem, Jenerał-Adjutant, Jenerał Artylleryi, Członek Rady Państwa, Xiążę Gorczakow, przyjmował na pokojach Zamkowych znajdujących się w Warszawie Marszałków szlachty i szlachtę, jak równie tutejszych znakomitszych obywateli i kupców, w mundurach dla nich przepisanych.

Warszawa, 6 (18) Lutego. Po przewiezieniu przez Wisłę, zwłok ś. p. JO. Feldmarszałka Xięcia Warszawskiego, Namiestnika Królestwa, oprócz osób dostojnych wyszczególnionych przez nas poprzednio, udali się także do Iwangorodu i Adjutanci ś. p. Jenerał-Feldmarszałka, a w liczbie ich i JO. Xiążęta Szachowskoj i Szczerbatow, którzy dla znajdowania się na pogrzebie, umyślne przybyli w tym celu pierwszy z S.-Petersburga, a drugi z Moskwy. Orszak podróżny wyruszył z Warszawy w sobotę po południu, to jest w niedzielę około godz. 1 z południa, zwłoki dostojnego Nieboszczyka, otoczone konwojem wojskowym, w assystencyi JO. Teodora Xięcia Warszawskiego Jenerał-Adjutanta J. C. Mości, przybyły do pierwszej wsi Moszczanki, dziedzictwa ś. p. Feldmarszałka, i tam spotkane zostały przez kilko-tysiączną liczbę włościan dóbr dziedzicznych, Bractwa ze światłem jarzącem i liczne grono sąsiedniego Obywatelstwa. Tak postępując z całym żałobnym, ale wspaniałym orszakiem, w chwili zbliżania się tegoż do miejsca, w którem wiodąca do pałacu Demblińskiego droga łączy się z szosą Iwangorodzką, na dwie werst odległości od fortecy, Komendant tejże wraz z gronem znakomitych dygnitarzy, przyłączywszy się do kilku tysiącznego konduktu, odprowadził wraz z JO. Xięciem Warszawskim, synem dostojnego Nieboszczyka, zwłoki Jego ku fortecy. Przy pierwszych okopach zwłoki te spotkał Najprzewielebniejszy Arseniusz, Arcybiskup Warszawski i Nowogeorgiewski, przy odgłosie pieni żałobnych, wykonywanych przez chór śpiewaków i brzmieniu kapeli wojskowej, nieustających, aż do chwili wejścia, długim szpalerem utworzonym z wojska, do środka fortecy, i złożenia zwłok w miejscowym Prawosławnym Kościele na ozdobnie przygotowanym do tego katafalku. Wspaniały ten przybytek, wzniesiony według planu Budowniczego Jerzego Volk, obejmuje około 18 pięknych obrazów pędzla znanego tutejszego artysty P. Alexandra Lessera. Przez cały poniedziałek czyli 14 b. m., tak w czasie odprawiania żałobnego Nabożeństwa, jako i w chwilach ukończenia tegoż, liczni miejscowi i okoliczni mieszkańcy odwiedzali ciało ś. p. JO. Feldmarszałka a nazajutrz czyli we Wtorek, nastąpiło przeprowadzenie zwłok z Kościoła Prawosławnego do Kaplicy miejscowej, o trzy wiorsty od twierdzy w Siole Iwanowskiem położonej. Całemu temu pochodowi przez tak znaczną odległość, towarzyszył, jako exportant, Najprzewielebniejszy Arcybiskup Arseniusz, otoczony licznem Prawosławnem Duchowieństwem. Za przybyciem na miejsce, nadeszła i ostatnia żałobna chwila a wystrzały z dział fortecznych i ręcznej broni, były oznaką do uczczenia po raz ostatni pamięci dostojnego Wodza i Namiestnika, przy składaniu na wieczny spoczynek zwłok Jego w grobie umieszczonym pod tąż Kaplicą.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

Nowa Gazeta Pruska donosi, że na swém posiedzeniu 23 Lutego, Sejm Niemiecki przyjął wnioski swojej Kommissyi w kwestyi Wschodniej. Brzmienie zapadłego w tej mierze Protokołu, według *Gazety Hamburskiej*, jest następujące:

«Sejm Niemiecki, w odwołaniu się do swych postanowień z dnia 24 Lipca i 9 Grudnia roku 1854, 8 Lutego i 26 Lipca 1855, — z wdzięcznością i zadowoleniem uznaje we wstępnych punktach, zaproponowanych przez Dwór Austryacki Gabinetowi Cesarsko-Rossyjskiemu i przyjętych przez wszystkie wojujące strony, zasady, na których będzie mógł być oparty pokój powszechny w sposób gruntowny i trwały. Sejm uznaje zarazem że prędkie otrzymanie tego wypadku jest potrzebą europejską. Z tych uwag Sejm za powinność sobie poczytuje przystać na pomienione wstępne punkta, zachowując sobie wszakże wolną wolą, we względzie warunków specyalnych, które będą mogły być pokładane przez strony wojujące. Oceniając uczynione już w tym przedmiocie kroki przez Austryą i Prussyą, Sejm Niemiecki wyraża ufność i przekonanie, że Rządy tych dwóch Państw i na przyszłość nie przestaną z całą uwagą i troskliwością czuwać nad interessem wspólnej ojczyzny.» *(J. de S.-P.)*

DANIJA.

Piszą z Kopenhagi, 15 Lutego, do Monitora Powszechnego: «Process Ministrów postępuje swoim torem. Na ostatnich posiedzeniach ukończono rozbiór dokumentów. Wczora Prokurator po kilkogodzinnej mowie przedstawił swoje wnioski.

Dzielą się one na dwie części: jedna spoczywa na kwestyi prawnej, druga na kwestyi wzajemnej odpowiedzialności (solidarności.)

Ministrowie są powołani przed Trybunał najwyższy nie za to, iż nakazali uzbrojenia, ale za to, że rozszafowali fundusze krajowe, nie będąc ku temu upoważnionemi przez prawo finansowe, i nie otrzymawszy poprzedniego zgodzenia się Sejmu. Prokurator usiłował dowieść, że tym sposobem cały Gabinet winien jest naruszenia Konstytucyi, i uległ karze; ale solidarność ustaje co do zastosowania kary, która powinna być zmodyfikowana według stopnia winy i natury czynności, jakie każdy z Ministrów dopełnił w zakresie swego urzędu.

Dwaj członkowie Rady, których Adwokat jeneralny uznaje

najmniej winnemi, są Minister Spraw Wewnętrznych P. Tillisch i Minister Sprawiedliwości P. Scheel. Pierwszy wszedł do Gabinetu już po przedsięwzięciu kilku zaskarżanych środków, a P. Scheel był na urlopie podczas dokonania kilku innych. Fiskał nadto ustanawia znaczną różnicę między Ministrami Skarbu, Wojny i Marynarki z jednej strony, a PP. Oersted, Prezesem Gabinetu i Blahme, Ministrem Spraw Zagranicznych z drugiej, Fiskał wyraża nawet, że z żalem mu przychodzi zająć P. Bluhme pod ogólne oskarżenie.

Skutkiem tego Prokurator żąda wyrzeczenia kar stopniowanych; mianowicie na jenerała Hansen, Admirała Bille i hrabię Sponeck pozbawienia urzędów i zamknięcia w twierdzy na czas, przez Sąd Najwyższy oznaczyć się mający, a na innych Ministrów też kary fortecy, lub innych, według uznania sądu. Zarazem wnosi, iżby oskarżeni byli wszyscy solidarnie skazani na zwrot Skarbowi summ wydatkowanych i na koszta processu.

Kopenhaga, 28 Lutego. (Przez tel.) Sąd Najwyższy wydał wyrok uniewinniający Ministrów.—Mówią, że większość, którą ten wyrok został wydany jest bardzo mała.

(P. P.)

ANGLIJA.

LONDYN, *20 Lutego.* Budżet Wydziału Wojny na rok przyszły finansowy (od 31 Marca 1856 po 31 Marca 1857), podany został wczora do wiadomości powszechnej. Wynosi on 34,998,504 funt. sterl. kiedy budżet roku poprzedzającego był tylko 28,670,497 funt. sterl. powiększony przeto o 6,328,007 funt. sterl. *Globe* objaśnia z tego powodu, że armija lądowa (prócz 26,000 ludzi w Indyi), podwyższona została do cyfry 246,716 ludzi, licząc w to milicyą, co czyni 30,376 ludzi powiększenia. Legije cudzoziemskie wyliczone są na 20,000 ludzi, w tej liczbie 1,500 jazdy.

— Obrady Izby Gmin dnia wczorajszego nie przedstawiły ogólnego interessu. Sir Ch. Napier ponowił zapowiedzenie na 4 Marca wniosku swego o wyznaczenie śledztwa względem zachowania się flotty angielskiej na morzu Baltyckiém w 1855 roku.

— Kontr-admirał Sir Richard Saunders Dundas przybył wczora do Portsmouth i na nowo wywiesił swoją banderę Głównodowodzącego flottą Baltycką na okręcie *Duke of Wellington.* Kontr-admirał Baines, wywiesił swoją banderę w Sheerness na parowej fregacie *Retribution.* Trzecim Dowodzcą flotty Baltyckiej mianowany kapitan Codrington. Kapitan Kennel obejmie dowodztwo nad dywizyą szalup kanonjerskich.

Londyn, 22 Lutego. Dom bankowy Rothschild przyjął dziś na siebie nowo-zaproponowaną przez Ministra Skarbu i przez Izby przyjętą pożyczkę Angielską 5 miljonów funtów sterlingów, według stopy 90 funtów sterl. za obligacye 100 funtowe przynoszące 3 procent. Nazajutrz po znegocyowaniu przez dom Rothschild nowej pożyczki obligacye podniosły się o 1¼ procent, co, podług *Indépendance Belge* ma oznaczać, że na Giełdzie wierzą w pokój.

Londyn, 23 Lutego. Minister Skarbu objawił na dzisiejszém posiedzeniu Izby Gmin, że w upływającym roku finansowym dochody Anglii były o 1½ miljona funtów mniejsze, a wydatki o 2 miljony funtów większe nad wyrachowanie, i zażądał udzielenia mu 5 miljonów funt. sterl. na pokrycie wydatków po Kwiecień. Parlament natychmiast zaskutecznił to żądanie.

W Izbie Lordów toczyły się rozprawy o mianowaniu P. Parke dożywotnim Parem. Dwa razy głosowano na tę sprawę i w obu razach Ministrowie mieli mniejszość; za pierwszym o 31, za drugim o 35 głosów.

— *Morning Advertiser* donosi, że P. Dallas, nowy Poseł Stanów Zjednoczonych, który przyjeżdża na miejsce P. Buchanan, wiezie instrukcye wcale nie obiecujące pokoju.

— W *Globe* piszą, pod rubryką Haiti: Kapitan goeletty *Maria L. Davis* która opuściła Przylądek Haiti 10 Stycznia, przywiozł wiadomość, że Cesarz Suluk (Faustyn I) znowu się ukazał i gotuje się do nowej wyprawy na Dominikanów; ci ostatni tymczasem blokują wszystkie porty.

— Na Giełdzie 22 Lutego, Konsolidy 91⅝ — Rossyjskie 5 procent. 104—4½ proc. (bez dyw.) 92½.

FRANCYA.

PARYŻ, *22 Lutego.* Dziś wieczor przybył z Marsylii Wielki Wezyr Porty, Aali-pasza. Orszak jego składa się ze 20 osób.

— Artykuł *Monitora*, w którym odpłynienie wprędce flotty angielskiej na Baltyckie morze, jest przedstawione jako prawdopodobne, wzniecił obawy pomiędzy spekulantami.

— Aviso parowy *Sané*, na którym jechał Wielki Wezyr, opuścił Konstantynopol 14 Lutego, a 20 wieczorem stanął w Marsylii. Podług depeszy z tego portu, mocna burza panowała 20 Lutego na środziemnem morzu.—Mnóstwo okrętów ze zbożem jest spodziewanych do Marsylii; donoszą o nowém odtanieniu zboża w Alexandryi.

— Na Giełdzie 22 Lutego 4½ procent. 96 fr.—3 proc. 73 fr. 45 centimów.

Paryż, 23 Lutego. W *Journal des Débats* piszą: Jenerał-adjutant hrabia Orłow przybył 21 Lutego wieczorem o 3 kwadranse na 11 na stacyą Paryzką północnej drogi żelaznej. Na stacyi, hrabia spotkany był przez Posła Saskiego, barona Seebach i osoby Poselstwą Rossyjskiego, znajdujące się na teraz w Paryżu. Baron Brunnow, który był tego wieczora na koncercie w pałacu Tuileries, nie mógł pojechać na spotkanie Hrabi.

— Wczora Jenerał-adjutant hrabia Orłow widział się z Ministrem Spraw Zagranicznych, a na jutro ma sobie naznaczone posłuchanie u Cesarza.

— Jeżeli mamy wierzyć chodzącej pogłosce, Papież Pius IX zgodził się być Ojcem chrzestnym spodziewanego potomka Cesarskiego, i przyszle jednego z Kardynałów, który będzie Go reprezentował przy Chrzcie świętym; sam zaś osobiście nie przyjedzie ani do Paryża, ani do Wiednia, gdzie też będzie Ojcem chrzestnym potomka Jego Cesarsko Królewskiej Apostolskiej Mości.

— Otwarcie Konferencyj zawsze pozostaje naznaczone na 25 b. m. co też potwierdza dzisiejszy *Monitor* urzędowy. Gazeta *Pays* uprzedza publiczność i wszystkie pisma peryodyczne, że największa tajemnica obrad będzie zachowana, a zatém że należy czekać cierpliwie wypadku, a nie ogłaszać żadnych mniemanych wiadomości o tém co ma się mówić i czynić na konferencyach.

— Redaktorowie wszystkich gazet byli wołani do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, gdzie im zalecono zachować jak największą ostrożność w artykułach, tyczących się kwestyj będących przedmiotem układów na Konferencyach.

— Szyldwachy francuzkie prezentują broń przechadzającym się oficerom rossyjskim. *(J. de S.-P.)*

WŁOCHY.

Piszą z Turynu, 15 Lutego, do *Nowej Gazety Pruskiej*, że pierwszy pułk Legii anglo-włoskiej, stojący w Novarre, jest prawie całkiem skompletowany i odebrawszy chorągwie niezwłocznie odpłynie do Malty. *(P. P.)*

NAJPÓŹNIEJSZE WIADOMOŚCI.

PARYŻ, *24 Lutego*. W Monitorze wczorajszym czytamy: «Cesarz Jmé przyjmował dziś Jego Zacność Hrabię Orłowa, Pierwszego Pełnomocnika N. Cesarza Jmci Wszech Rossyj na konferencye, które się mają otworzyć.

«J. Z. Hrabia Orłow był wprowadzony i przedstawiony Cesarzowi Jmci przez J. Z. Wielkiego Mistrza Obrzędów.

«J. Z. P. Minister Sekretarz Stanu w Wydziale Spraw Zagranicznych był obecnym tewu przedstawieniu.»

— Monitor Pruski zawiera depeszę telegraficzną, donoszącą, że Wielki Wezyr Aali-pasza był przyjęty w Tuileries, 24 Lutego. Wielki Wezyr przywiozł diademy dla Cesarzowej Francuzów i Królowej Angielskiej i szpadę dla Cesarza Ludwika Napoleona.

— Hrabina Montijo matka, i Xiężna Alby, siostra Cesarzowej, wprędce są spodziewane do Paryża, gdzie przybywają na połog N. Pani.

— Gazeta *Indépendance Belge* została sprzedana. W dzisiejszym jej numerze ogłoszono, że nowym Dyrektorem jest P. Perrot, a Redaktorem naczelnym P. Berardi, główny spółpracownik od lat dziesięciu.

— W gazecie Kolońskiej piszą, że Flotta francuzka, pod dowodztwem admirała Penaud, odpłynie na morze Bałtyckie w pierwszych dniach Marca.

— Dziś na Giełdzie Paryskiej, 3 procentowe 73 franki 40 centimów.

LONDYN, *23 Lutego*. Na posiedzeniu 22 b. m. Izby Lordów, lord Glenelg wniosł, iżby kwestya: czy Korona ma prawo mianować Baronów i jakie przywileje są do tej godności przywiązane? — była oddana pod zawyrokowanie sekcyi sądowej Izby Lordów.

Ten wniosek, popierany przez Rząd, a zbijany przez lorda Campbell, który chciał, iżby kwestya była rozstrzygnięta przez Izbę w komplecie, został odrzucony 142 głosami przeciw 111. Wniosek lorda Glenelg był wymierzony na to, iżby sporowi temu odjąć całkowicie charakter polityczny.

Następnie lord Lyndhurst wniosł, ażeby Izba oświadczyła, że patent dany sirowi J. Parke nie nadaje mu bynajmniej prawa zasiadania w Izbie Lordów. Ten wniosek, mimo przeciwną mu poprawę, podaną przez lorda Grey, został przyjęty 92 głosami przeciw 57.

Pozostaje wiedzieć, co teraz uczyni Gabinet. Wyrok Izby wymierzony jest raczej przeciw niemu, niż przeciw urzędnikowi który był jego przedmiotem. Izba stanęła w obronie swoich przywilejów; taką też uwagę uczynił lord Lyndhurst autor wniosku, odtrącając od siebie wszelkie posądzenie o jakąbądź osobistość.

PRUSSYA. W Berlinie niestracono jeszcze nadziei, że Prussya będzie przypuszczoną do konferencyj, po podpisaniu punktów wstępnych do pokoju. Najpodobniejsza do prawdy, że w takim razie, prócz Posła w Paryżu, P. Hatzfeld, mianowany będzie Pełnomocnikiem nie P. de Savigny; ale Prezes Gabinetu, Minister Spraw Zagranicznych, P. von Manteuffel.

FRANKFURT. W Dzienniku (niemieckim) Frankfurtskim, czytamy pod rubryką *z nad brzegów Menu 22 Lutego:* «Korrespondent donosi, że Sejm Niemiecki uchwalił wczora, w skutek wniesienia przez Austryą, uczynionego w dniu 7 Lutego, postanowienia, które zawiera zastrzeżenia nietylko we względzie 5 punktu. (Patrz wyżej, pod: NIEMCY.) Sejm Niemiecki zachował swą wolną wolą nietylko co do wymagań, które mogą wyniknąć z punktu 5-go, ale *i co do wszystkich kwestyj specyalnych, które zajść mogą przy rozwinięciu wszystkich pięciu punktów*. Co zaś jest rzeczą pewną, to że zupełne porozumienie nastąpiło między Prussyą i Austryą i że pomienione postanowienie federalne powinno być uważane, jako wyrażenie jednomyślne i zbiorowe postawy politycznej wszystkich krajów Niemieckich. (Korrespondencya z Frankfurtu do gazety *Zeit* zawiera toż samo sprostowanie).

WSCHÓD. W Marsylii otrzymano pocztę Stambulską z dnia 14 Lutego. O tej dacie obawiano się tam przesilenia finansowego i handlowego.

Nowiny z Krymu są 10 Lutego. Jenerał de Martimprey tam przybył; słychać było, że Marszałek Pélissier wraca do Francyi.

Forty strony Północnej nieprzestawały strzelać do Południowej strony Sewastopola.

Wojsko angielskie zawsze pragnie wojny.

Mowią że P. Murray, Poseł angielski w Persyi, przybył do Bagdadu. *(J. de S.-P.)*

Печатать позволяется С.-Петербургъ, 20 Февраля 1856 года. *Ценсоръ Н. Ахматовъ.*
W DRUKARNI WOJENNEJ.